

ПРОГРАМА
ЄДИНОГО ДЕРЖАВНОГО КВАЛІФІКАЦІЙНОГО ІСПИТУ ЗІ
СПЕЦІАЛЬНОСТІ 281 «ПУБЛІЧНЕ УПРАВЛІННЯ ТА
АДМІНІСТРУВАННЯ» ГАЛУЗІ ЗНАТЬ «ПУБЛІЧНЕ УПРАВЛІННЯ ТА
АДМІНІСТРУВАННЯ» НА ДРУГОМУ (МАГІСТЕРСЬКОМУ)
РІВНІ ВИЩОЇ ОСВІТИ

ВСТУП

Єдиний державний кваліфікаційний іспит зі спеціальності 281 «Публічне управління та адміністрування» на другому (магістерському) рівні вищої освіти (далі – ЄДКІ) є обов’язковим компонентом атестації здобувачів вищої освіти за спеціальністю “Публічне управління та адміністрування”.

Метою ЄДКІ є оцінювання готовності випускника закладу вищої освіти самостійно розв’язувати складні задачі і проблеми у сфері публічного управління та адміністрування шляхом встановлення відповідності досягнутих здобувачем вищої освіти результатів навчання вимогам стандарту вищої освіти за спеціальністю 281 «Публічне управління та адміністрування» галузі знань 28 «Публічне управління та адміністрування» для другого (магістерського) рівня вищої освіти, затвердженого наказом Міністерства освіти і науки України № 1001 від 4 серпня 2020 року.

Для успішного складання ЄДКІ майбутній фахівець з публічного управління та адміністрування має здобути компетентності, які формуються під час вивчення комплексу обов’язкових освітніх компонент упродовж всього нормативного терміну у закладі вищої освіти. Екзаменований має мати достатній рівень знань, умінь та компетентностей стосовно здатності: до абстрактного мислення, аналізу та синтезу; працювати в команді, мотивувати людей та рухатися до спільної мети, бути лідером, діяти соціально відповідально та свідомо; розробляти та управляти проектами; удосконалювати й розвивати професійний, інтелектуальний і культурний рівні; приймати обґрунтовані рішення та використовувати сучасні комунікаційні технології; здатності генерувати нові ідеї (креативність) у сфері публічного управління та адміністрування.

ЄДКІ включає завдання зі стислим зрозумілим описом змін у сфері державної політики та врядування, публічного управління, публічної служби, з посиланнями на нормативно-правові акти, що регламентують сферу публічного управління та адміністрування.

Програма ЄДКІ містить перелік питань щодо: вироблення політики; врядування; аналізу політики; сфер та напрямів політики; принципів і закономірностей функціонування системи публічного управління та адміністрування; стратегічного управління та управління змінами; управління публічними фінансами; комунікації у публічному управлінні; цифрового розвитку та електронної демократії; загальнонаукових та теоретико-методологічних основ публічної служби; корпоративної культури та етичної інфраструктури публічної служби; законодавчих та конституційно-правових засад публічної служби в Україні; управління органами публічної влади,

державними підприємствами, установами та організаціями; управління персоналом у публічній службі.

ЄДКІ проводиться за такими принципами: академічна добросесність; об'єктивність; прозорість і публічність; незалежність; нетерпимість до проявів корупції та хабарництва; інтеграція у міжнародний освітній та науковий простір; єдність методики оцінювання результатів.

ЄДКІ проводиться у формі зовнішнього незалежного оцінювання, а також за різними видами завдань (тестові завдання, завдання з розгорнутою відповіддю, ситуаційні завдання тощо) відповідно до програми ЄДКІ.

Завдання кваліфікаційного іспиту розробляються відповідно до програми ЄДКІ.

КОГНІТИВНІ РІВНІ:

Рівень А. «Розуміння, знання».

Рівень В. «Застосування».

Рівень С. «Аналіз».

Рівень D. «Оцінка».

УЗАГАЛЬНЕНА СТРУКТУРА ЄДКІ

Найменування розділу	Питома вага, %
Державна політика та врядування	27
Публічне управління	51
Публічна служба	22

ДЕТАЛІЗОВАНА СТРУКТУРА
ЄДИНОГО ДЕРЖАВНОГО КВАЛІФІКАЦІЙНОГО ІСПИТУ ЗА СПЕЦІАЛЬНІСТЮ
281 «ПУБЛІЧНЕ УПРАВЛІННЯ ТА АДМІНІСТРУВАННЯ» ГАЛУЗІ ЗНАНЬ
«ПУБЛІЧНЕ УПРАВЛІННЯ ТА АДМІНІСТРУВАННЯ»
НА ДРУГОМУ (МАГІСТЕРСЬКОМУ) РІВНІ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Код	Найменування розділу/ підрозділу/ теми	Питома вага, %	Найвищий когнітивний рівень
1	2	3	4
1	ДЕРЖАВНА ПОЛІТИКА ТА ВРЯДУВАННЯ	27	C
1.1	Вироблення політики. Врядування	9	B
1.1.1	Державна політика і демократичне врядування. Аргументована (обґрунтована), доказова політика.		A
1.1.2	Цикл політики – етапи формування і реалізації.		B
1.1.3	Повноваження органів влади у формуванні і реалізації політики та участь громадськості.		A
1.1.4	Зміст державної політики.		A
1.1.5	Політика як процес: затрати, результати, впливи і наслідки.		B
1.1.6	Рішення щодо політики.		B
1.1.7	Лідерство і цінності у формуванні політики.		A
1.1.8	Результативність, ефективність і економічність політики.		B
1.1.9	Прозорість і відкритість (публічність) процесу політики.		A
1.1.10	Взаємодія влади, бізнесу і громадянського суспільства у формуванні і реалізації політики.		B
1.1.11	Ресурси, механізми й інструменти політики.		B
1.2.	Аналіз політики	11	C
1.2.1	Унормування процедур аналізу політики в Україні та світі.		A
1.2.2	Процедури аналізу політики. Види та методи аналізу політики. Економічний, політичний і соціальний аналіз.		B
1.2.3	Цифровізація аналізу політики і роль великих даних.		A
1.2.4	Цілі і завдання політики.		B
1.2.5	Ідентифікація проблеми/питання для аналізу політики.		C
1.2.6	Аналіз середовища політики і стейкхолдерів.		C
1.2.7	Підстави для державного втручання. Обмеження політики.		B
1.2.8	Бюджетування і ресурсне забезпечення політики. Показники успішності реалізації політики.		B
1.2.9	Формулювання та порівняльний аналіз альтернативних варіантів політики.		C
1.2.10	Моніторинг та оцінювання політики. Критерії оцінювання політики		B
1.2.11	Рекомендації щодо державної політики: підготовка аналітичних документів і презентація результатів аналізу політики.		C
1.3	Сфери та напрями політики	7	B
1.3.1	Типологія політики: види, сфери, напрями.		A
1.3.2	Багаторівневність політики: наднаціональний, національний, регіональний і місцевий рівень, їх		A

1	2	3	4
	взаємодія.		
1.3.3	Належне врядування: сервісна держава і місцеве самоврядування. Парламентаризм як складова належного врядування.		A
1.3.4	Цифрове врядування і політика.		A
1.3.5	Сфери і засади внутрішньої і зовнішньої політики та їх характеристика.		B
1.3.6	Політика європейської взаємодії і євроатлантичної співпраці.		A
1.3.7	Національні інтереси, конфлікти і міжнародна взаємодія у політиці. Міжнародна безпека, основні загрози міжнародній безпеці.		A
1.3.8	Національна безпека і безпекова політика. Стратегія національної безпеки України.		A
2	ПУБЛІЧНЕ УПРАВЛІННЯ	51	B
2.1	Принципи і закономірності функціонування системи публічного управління та адміністрування	20	B
2.1.1	Інституціональна структура системи публічного управління та адміністрування.		B
2.1.1.1	<i>Багаторівневе управління як прояви публічного управління та адміністрування.</i> Конституційно-правові засади публічного управління та адміністрування в Україні. Система органів публічного управління та адміністрування: поняття, цінності, цілі, загальна структура. Верховна рада України як єдиний орган законодавчої влади. Президент України як глава держави, Система органів виконавчої влади. Система місцевого самоврядування. Громадське управління. Територіальна основа організації публічного управління в Україні. Адміністративно-територіальний устрій України та його реформування.		A
2.1.1.2	<i>Організаційно-функціональна структура системи виконавчої влади.</i> Розподіл повноважень між органами виконавчої влади за рівнями управління в державі (вищий, центральний, регіональний, місцевий рівні). Вищі і центральні органи виконавчої влади. Місцеві органи виконавчої влади загальної компетенції. Місцеві органи виконавчої влади спеціального призначення.		B
2.1.1.3	<i>Організаційно-функціональна структура системи місцевого самоврядування.</i> Представницькі та виконавчі органи місцевого самоврядування. Посадові особи місцевого самоврядування. Органи самоорганізації населення та асоціації органів місцевого самоврядування. Особливості місцевого самоврядування на регіональному і субрегіональному рівнях.		B
2.1.1.4	<i>Взаємозв'язок публічного управління та адміністрування.</i> Основні підходи до розуміння публічного адміністрування. Поділ адміністративних процесів на функції управління. Сучасні тенденції трансформації системи публічного адміністрування. Механізми взаємодії органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування. Децентралізація та		A

1	2	3	4
	реформування територіальної організації влади в Україні. Напрями інноваційного розвитку публічного управління та адміністрування.		
2.1.1.5	<i>Форми участі громадськості у публічному управлінні.</i> Сприяння розвитку інститутів громадянського суспільства (правові основи, методи, форми; права, можливості створення підприємств, умови їх роботи; державне замовлення на послуги; оподаткування громадської та благодійної діяльності; державна фінансова підтримка публічного сектору; залучення організацій громадянського суспільства до надання соціальних послуг та соціального підприємництва). Система органів, що реалізують національну стратегію розвитку громадянського суспільства (цілі, повноваження та функції). Стимулювання лідерів громадської думки, мотивація населення до участі у публічних справах, формування відповідальної поведінки населення. Міжсекторальна взаємодія (роль публічного сектору, партнерство).		B
2.1.2	Технології прийняття управлінських рішень.		B
2.1.2.1	<i>Основи прийняття управлінських рішень.</i> Моделі прийняття управлінських рішень. Етапи прийняття управлінських рішень. Методи прийняття управлінських рішень. Побудова «дерева проблем» та «дерева цілей». Статистичні методи і моделі в прийнятті управлінських рішень. Інформаційні технології при прийнятті управлінських рішень.		B
2.1.2.2	<i>Оцінка результативності та ефективності управлінських рішень.</i> Організація виконання управлінського рішення моніторинг і контроль за його реалізацією. Основні засоби впливу при управлінні ризиком: стратегія керування; критерії вибору ризику-рішення; розробка шляхів і засобів мінімізації втрат, нейтралізації і компенсації негативних наслідків ризиків-рішень.		B
2.1.3	<i>Розробка проєктів нормативно-правових актів з урахуванням питань європейської та євроатлантичної інтеграції.</i> Європейські стандарти правил проєктування нормативно-правових актів. Принципи правотворчої техніки. Правила та прийоми правотворчої техніки. Стадії створення нормативно-правового акта. Порядок внесення змін та доповнень до чинного нормативно-правового акта. Порядок оскарження нормативно-правових актів органів державної влади та органів місцевого самоврядування. Методологія оцінювання корупційних ризиків управлінських рішень, проєктів нормативно-правових актів.		B
2.1.4	<i>Правові колізії та проблеми.</i> Поняття правотворчої помилки (правові колізії та їх види, нечіткі формулювання у тексті нормативно-правових актів). Принципи подолання та усунення правових колізій.		A
2.2	Стратегічне управління та управління змінами	10	B

1	2	3	4
2.2.1	<i>Теоретичні засади стратегічного управління.</i> Стратегічний підхід до управління. Концепції стратегічного управління. Значення стратегічного управління та планування в системі публічного управління. Стратегічне управління як процес.		А
2.2.2	<i>Документи стратегічного планування, визначені законодавством.</i> Система стратегічного управління в Україні. Комплексний підхід до розробки національних/регіональних програмних документів щодо розвитку публічного сектору та публічного управління. Технології стратегічного управління. Формування системи стратегічних цілей і завдань. Державна стратегія регіонального розвитку. Особливості регіональних стратегій розвитку.		В
2.2.3	<i>Системний аналіз у стратегічному управлінні.</i> Роль середовища в стратегічному управлінні. SWOT – аналіз. PESTLE – аналіз. Матриця стратегічного вибору (TOWS – аналіз). Бачення розвитку як конкурентна позиція і спільні перспективи. Стратегічні рішення і стратегічний вибір. Участь стейкхолдерів у стратегічному плануванні.		В
2.2.4	<i>Реалізація стратегій розвитку.</i> Програми і проекти як інструментарій реалізації стратегії розвитку громад та територій. Порядок розроблення, затвердження та виконання регіональних цільових програм, прогнозних документів. Організаційно-правові основи просторового планування розвитку громад та територій.		В
2.2.5	<i>Управління проектами.</i> (управління інноваціями, ресурсами, ризиками, проектами, якістю). Особливості управління проектами в публічному управлінні. Використання проектних технологій в системі публічного управління та адміністрування. Методи командної роботи.		В
2.2.6	<i>Моніторинг і оцінювання в стратегічному управлінні.</i> Оперативне управління. Стратегічна екологічна оцінка стратегії розвитку регіону. Управління процесом реалізації стратегії розвитку громад та територій. Моніторинг та оцінка результативності реалізації регіональних стратегій і планів заходів.		В
2.2.7	<i>Управління змінами у сучасних соціально-економічних системах.</i> Зміни та розвиток публічних інститутів. Адаптація публічних інституцій до змін. Спротив змінам: причини і результати. Підходи та засоби подолання супротиву змінам. Стратегічні зміни. Управління змінами. Бенчмаркінг і реінжиніринг для змін.		А
2.3	Управління публічними фінансами	5	В
2.3.1	<i>Засади публічних фінансів.</i> Функції публічних фінансів. Система публічних фондів у фінансовій системі України. Бюджетна система як основа публічних фінансів. Джерела формування та методи мобілізації публічних доходів. Зв'язок функцій держави та публічних видатків. Управління державним боргом.		А

1	2	3	4
2.3.2	<i>Нормативно-правова база управління публічними фінансами в Україні.</i> Бюджетний кодекс України. Закон України про державний бюджет. Рішення місцевих рад про місцеві бюджети.		В
2.3.3	<i>Управління публічними фінансами.</i> Програмно-цільовий метод у бюджетному процесі. Розробка, затвердження та виконання бюджетних програм. Державна підтримка місцевих бюджетів. Використання коштів державного фонду регіонального розвитку. Впровадження гендерно-орієнтованого підходу в бюджетному процесі. Механізми запровадження громадського бюджету.		В
2.4	Комунікації у публічному управлінні	10	В
2.4.1	<i>Державна інформаційна політика.</i> Основні напрями, суб'єкти, гарантії та права на інформацію, масова інформація та засоби масової інформації, інформаційна продукція та інформаційна послуга, відповідальність за порушення законодавства про інформацію Пріоритети державної політики в інформаційній сфері: забезпечення інформаційної безпеки; захисту і розвитку інформаційного простору України, конституційного права громадян на інформацію. Відкритість та прозорість держави перед громадянами; формування позитивного міжнародного іміджу України. Структурні підрозділи, відповідальні за внутрішні та зовнішні комунікації (підрозділи комунікацій та інформаційної політики, прес-центри): функції, завдання, відмінності.		А
2.4.2	<i>Комунікації в системі публічного управління.</i> Види, форми, рівні комунікації. Засоби комунікацій (офіційні інтернет-сайти, урядова комунікаційна платформа, соціальні мережі, друковані засоби масової інформації, листівки, оголошення, інформаційні вісники, бюлетені). Методи комунікації (оприлюднення результатів діяльності органів державної влади та місцевого самоврядування, інформування, розміщення інформації на офіційних веб-сайтах, забезпечення наповнення тематичних сторінок (рубрик), переконання, залучення, просвіта, пояснення, роз'яснення, діалог, медіація, обговорення тощо).		А
2.4.3	<i>Комунікативна діяльність органів виконавчої влади та місцевого самоврядування.</i> Комунікації із засобами масової інформації. Висвітлення діяльності органів державної влади та органів місцевого самоврядування: форми і порядок висвітлення. Комунікації з громадськістю. Форми і методи консультацій з громадськістю (консультації, дискусії, коментарі, робочі групи, зустрічі з громадськістю, опитування; обговорення з цільовими групами; відкриті засідання; громадські слухання, конференції, семінари, форуми, засідання круглих столів, збори, дебати тощо).		В
2.4.4	<i>Комунікаційні технології у публічному управлінні.</i> Кризові комунікації. Комунікаційні стратегії громад: мета, завдання, інструменти, методологія розробки та		В

1	2	3	4
	прийняття. Формування та реалізація комунікаційної стратегії органу публічного управління. Комунікаційні стратегії у сфері запобігання та протидії корупції, у сфері європейської інтеграції, у сфері гендерної рівності. Комунікації в соціальних мережах. Комунікативні/інформаційні кампанії (етапи підготовки та проведення).		
2.5	Цифровий розвиток та електронна демократія	6	B
2.5.1	<i>Сутність та інструменти електронної демократії</i> (електронні звернення, електронні петиції, електронне голосування, електронні консультації щодо політики та законодавства). Сутність та складові інформаційно-аналітичного супроводу публічного управління та адміністрування. Організаційні технології підтримки публічного управління.		A
2.5.2	<i>Державна політика щодо цифрового розвитку.</i> Мета, основні цілі та завдання цифрового розвитку та електронної демократії в Україні. Законодавче забезпечення розвитку електронного урядування. Нормативно-правові засади надання електронних адміністративних послуг. Розвиток цифрової економіки та суспільства (основні цілі та напрями цифрового розвитку, принципи цифровізації). Цифрові стратегії та інтеграція до єдиного цифрового ринку ЄС. Формування і розвиток цифрових навичок та цифрових компетентностей в суспільстві. Формування стратегії впровадження інструментів електронної демократії. Технології електронного урядування.		B
2.5.3	<i>Технології підтримки цифрових комунікацій публічних службовців.</i> Цифрові технології підтримки співпраці публічних службовців. Надання державних послуг з використанням сучасних інформаційно-комунікаційних технологій. Поняття та основні характеристики електронних послуг. Урядові портали надання електронних послуг та інші канали отримання електронних послуг. Центральні органи виконавчої влади, відповідальні за формування та реалізацію політики впровадження електронного урядування. Електронний парламент в Україні та світі.		B
3.	ПУБЛІЧНА СЛУЖБА	22	D
3.1.	Загальнонаукові та теоретико-методологічні основи публічної служби	3	A
3.1.1.	Гене́за поняття «публічна служба».		A
3.1.2.	Публічна служба в суспільно-політичній та соціально-економічній системах. Публічна служба як система реалізації публічної політики. Система публічної служби: місія, цінності, цілі, функції, принципи.		A
3.1.3.	Базові теорії, концепції та моделі публічної служби. Теорії лідерства. Концепція «публік менеджменту». Меритократична модель публічної служби. Модель класичної бюрократії. Модель нової публічної служби (New Public Service). Постмодерністська модель публічної служби (Post-NPS (NPS – New Public Service)).		A

1	2	3	4
	Партнерська модель публічної служби.		
3.2.	Корпоративна культура та етична інфраструктура публічної служби	4	D
3.2.1.	Поняття і структура корпоративної (організаційної) культури. Вплив культури на організаційну ефективність. Корпоративна соціальна відповідальність органу публічної влади.		A
3.2.2.	Організаційна поведінка та представницька функція керівника. Соціально-етичний портрет керівника в системі публічної служби.		A
3.2.3.	Державний Протокол. Базові функції та діяльність Служби Державного Протоколу та Церемоніалу офісу Президента.		B
3.2.4.	Діловий етикет та етика ділового спілкування. Етична поведінка в типових комунікативних ситуаціях, а саме: звернення, привітання, вибачення, прощання, знайомство, побажання, подяка, погодження, відмова, дозвіл, запрошення, подяка, вітання, вираження радості, співчуття. Культура усного та письмового мовлення.		D
3.2.5.	Етична інфраструктура публічної служби. Етичні кодекси в системі публічної служби. Етичні засоби запобігання корупції в системі публічної служби.		A
3.3.	Законодавчі та конституційно-правові засади публічної служби в Україні	6	B
3.3.1.	Правовий інститут публічної служби в Україні. Принципи публічної служби. Класифікація посад. Службові відносини в системі публічної служби. Правовий статус публічного службовця. Вступ на публічну службу. Умови вступу на публічну службу. Відбір кандидатів на публічну службу. Порядок проведення конкурсу на посади публічної служби.		A
3.3.2.	Державна служба. Державна служба у формуванні та реалізації державної політики. Принципи здійснення державної служби. Система управління державною службою в Україні.		A
3.3.3.	Служба в органах місцевого самоврядування. Служба в органах місцевого самоврядування у реалізації політики місцевого розвитку. Принципи служби в органах місцевого самоврядування. Посадова особа місцевого самоврядування.		A
3.3.4.	Професійна діяльність публічних службовців. Кадрова політика в системі публічної служби. Професіоналізація публічної служби та професійне навчання.		A
3.3.5.	Запобігання корупції у публічній службі. Корупційні діяння. Чинники запобігання поширенню корупції. Процедури притягнення до відповідальності. Відповідальність публічних службовців: дисциплінарна, адміністративна, кримінальна.		B
3.4.	Управління органами публічної влади, державними підприємствами, установами та організаціями	4	B
3.4.1.	Місія і цілі організації публічного сектора. Типи		A

1	2	3	4
	підприємств, установ та організацій публічного сектора та їхні базові структури.		
3.4.2.	Проектування організації в публічній сфері. Типова структурно-функціональна модель діяльності органів публічної влади. Планування роботи в органах публічної влади.		B
3.4.3.	Методи та моделі підвищення організаційної ефективності. Моніторинг та оцінювання ефективності і результативності органів публічної влади: моделі, підходи, інструменти.		A
3.4.4.	Публічні послуги. Сервісні та колаборативні тренди в управлінні органами публічної влади. Клієнтоорієнтована організація. Розвиток клієнтоорієнтованості на усіх організаційних рівнях.		A
3.4.5.	Базова модель організаційної поведінки: індивідуальний, груповий та організаційні рівні. Розвиток трансформаційного лідерства в органах публічної влади та нові компетенції керівників для впровадження інновацій у публічній службі.		A
3.5.	Управління персоналом у публічній службі	5	D
3.5.1.	Служба управління персоналом. Типова структура, основні функції та завдання служб управління персоналом. Сучасні персонал-технології в публічній службі.		A
3.5.2.	HR-стратегія органу публічної влади. Базові компоненти HR-стратегії органів публічної влади. Кадрові процеси в органах публічної влади.		A
3.5.3.	Принципи та методи формування команди. Механізми командної взаємодії в публічній службі. Принципи формування команди. Лідерство і командоутворення.		B
3.5.4.	Методи та форми мотивації персоналу в органах публічної влади. Соціально-психологічні механізми взаємодії персоналу в органах публічної влади.		D
3.5.5.	Оцінювання кадрового потенціалу органу публічної влади. Кадровий аудит в органах публічної влади. Організаційно-правовий та функціональний аудит персоналу в органах публічної влади		B